

der vil kunne drives Fiskeri saavel paa Havet som i Fjorden, idet han til Støtte for dette Forslag navnlig har anført, at den omhandlede lille Coloni af Familier, der saavel efter hans som de øvrige locale Myndigheders Vidnesbyrd bestaaer af særdeles brave, nøisomme og vindslibelige Folk, ved en saadan Foranstaltning vil kunne holdes samlet og vedblive som hidtil at drive Fiskeri i Forening fra et Sted, der med Tiden vil faae en fortrinlig Afsetning paa Fisk med Jernbanen saavel imod Ost som imod Syd. I den Erklæring over Sagen, som Ministeriet herefter har indhentet fra Vandbygningssinspecteur, Justitsraad Carlsen, har denne Embedsmand udhævet, at det er bekjendt, at Bylands Vestkyst stadig angribes af Havet, som næsten overalt bortfører Meer eller Mindre af Landet, efterfølgende det er af lysere eller fastere Bestaendighed, eller de locale Forhold begunstige Bortføringen, men at denne for Tiden intetsteds er saa bethdelig som paa den smalle Tange, der stiller Vesterhavet fra Kilmfjorden, hvortil Marsagen maa søges saavel i, at Tangen kun bestaaer af løs Sand, som i, at den er gjenembrudt, idet Strømningen i Nærheden af Gjennembruddet rykker nærmere ind paa Kysten, end ellers er Tilfældet. Til Oplysning om, med hvilken Hurtighed Havet rykker frem paa denne Deel af Kysten, har bemeldte Embedsmand navnlig anført, at den i en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil fra Thybo Nøn tidligere beliggende By Tost, der først i 1825—26 forlodes af sine Beboere, nu har sin Plads ude i Havet, at de tvende Byer Volin eller Vullum og Nabe, der i en fjernere Tid ere blevne forladte, nu ere forsvundne, hvilken Skæbne ogsaa er overgaaet Agger Kirkes tidligere Plads, ligesom forskjellige Punkter i Havstokken, der vare kjendelige ved de der stedsfundne større Skibbrud eller ved Pæle, der vare nedrammede for at angive Amtskijellet, ere forsvundne i Havet. At forebygge Landets Bortføring er efter Justitsraad Carlsens Formening ikke umuligt ved overkommelige Midler; thi om Anlægget af en Række colossale Strømsafviisningsværker langs Kysten kan der fornødtvis ikke være Tale. Klitterne, saavel de naturlige som de kunstige, eller Dæmningerne, hvorved de erstattes, naar de mangle, ere i denne Henseende uden Betydning. Saalænge de frembyde jævne, med Klitlag eller Marehalm vel bevogede Skraaninger, og der mellem disse og Havet ligger en bred Forstrand, kunne de modstaae Havets Paavirkning, og Stormfloderne rive i alt Fald kun Hulter i dem, som atter kunne fylbes og beplantes. Men efterhaanden som Havet ved Kystens Bortføring rykker nærmere, blive Bestadigelserne større, og endelig forstyrres Skraaningens nederste Deel, og der dannes sig en Brink. Naar dette Tidspunkt indtræder, er Klitten eller Dæmningen tabt, og dens Vedligeholdelse en Umulighed. Ved hvert bethdeligere Hjørnede udhules den, og en Deel styrter ned, som bortflyttes af Søen, og den hele Dæmning vil da snart være sløjet til Høide med Forstranden, for derpaa efterhaanden at forsvinde i Havet. Selv om den høre Skraaning havde en solid Vælkæbning, hvad der for hele Tangens Bedkommende allerede vilde være forbundet med overordentlig store Bekostninger, vilde derved kun opnåes, at Dæmningerne kunde taale Søen i større Nærhed, inden de bleve bestadige, men Kystens Bortføring vilde ikke derved forhindres, og i alt Fald naar Søen havde naaet Foden, vilde de steenkæbte Diger styrte i Havet, ligesom de græskæbte. Skal Bortføringen forebygges, er det nemlig selve Kystlinien, der maa forsvares. Den Kytte, som Dæmninger og Klitter kunne stifte paa de 2 Landtanger, hvori Tangen nu er deelt, indskrænker sig i det Væsentlige til, at de under Stormfloden kunne beskytte det bagved liggende dyrkede og beboede Land imod Søernes umiddelbare Paavirkning. — I Henhold til, hvad der saaledes er anført, har Justitsraad Carlsen fundet det indlysende, at Thybo Nøns By ikke kan bevares, men at den samme Skæbne, som efterhaanden i en længere Arrække ved Havets Fremtrængen er overgaaet det denne omliggende Territorium, nu ogsaa i en nær Fremtid vil ramme Thybo Nøn, hvisaarsag de derværende Beboere ikke have andet Valg end at fraslytte deres Boliger. Hvorvidt Bortflytningen bør skee strax eller endnu kan udsættes nogen Tid, har nævnte Embedsmand ikke kunnet høre nogen bestemt Mening om, da det er umuligt med nogen Sikkerhed at vide, fra hvilket Tidspunkt